

شوه ژان

ژاله سه فييارى
(بوو شپهر)

زستان هه ناسه كانى ناخرى ده كيشا، به لام به پيچه وانه ي سالانى پيشوو كه س چاوه پروانى نه وړوژ نه بوو، هه ر نه وړو هه واليک وهك بوومه له رزه له ناو لايه لايه ي دايكيك له خه و رايپه پانديبوو، هه موو بوونى كه وتبووه ژير ته پاوكييه ك و جيى هيشتبوو.. هه موو دنياى له پيش چاو تاريك بوو بوو، غه ريبى جاريكه نه وكى گوشيبوو، به لام ديسان ده بووا وا بنويئى كه ده ره قه تى دئ، نه م تاكه هه لېژارده كه هه مووكات وه بيري دئنى ژيان راهاتن نيبه، شه په بؤ مانه وه و نه وه ي جهنگاوه ريكي باش نه بيئ، به شنه بايه كي ناموراد ده يدژپئى.. دئتنى نه و ويئنه ي كه بؤيان نارديبوو، هئزى نه ژنوى شكانديبوو، تا هئزى تيدابوو موباييله كه ي فرې دابوو، پر به بيدهنگى خوى نه پانديبووى.. ئيستش به دهنگى گريانئ پر به ئامئزى تاريكى خزاوه ته ناو دلئى شاره وه، دلله پراوكئ جالجالوكه يه و دالده ي داوه، ميشكى سر و ده ست و پئى گه رم داها توهه.

له سه ر نوئنه كه ي هه لده ستئ و چاوئ له ميلى كاتژمير دهكات و ده لئى؛
بلئى بتوانم زوو بگه مه وه مال؟ نه ي خوايه نه م شه وانه شه قام ده لئى چولستانه و دهنگى ته نيائى و ترس نه بيئ، هيچى ديكه نايه ته كوئ، په نا به خوت ناچارم و ده بيئ هئز بده مه جه رگم..
نه مه ي له به رخوزه گوت و چه سپى سه ر زامه كه ي لئى كرده وه و فرې دايه نيو نه و سه تلئى زيله ي دايننا بوو بؤ چه سپ و شتى وا، له پليكانه كان هاته خوارئ ده ستى به نه رده كانه وه گرتبوو، دوو په ره ستار له سووچيكه وه پراوه ستاون و به كول ده گرين، يه كيان ده لئى؛

چیتر هیژم نه ماوه، نه مړو سئ که س له پيش
چاوم مردن.

نه وهی دیکه ده لئ؛

ورته به رز بئ، نابئ ناوا بمانینن، ده نا..

چاوئ له و ده کهن و گریان و زهرده خه نه تیکه ل
ده بئ، به جوولئ سهر وه لامیان ده داته وه،
گریانیک نه وکی ده گریت، قووتی ده داته وه، به
په نایاندا ده پوا و سه برئ ده لئ؛ ماندوونه بن.

به سهر له قاندنئ وه لامی ده ده نه وه.

نه م ماوه نه خویشخانه قهت خه لوهت نه بووه،
بیرده کاته وه له مندالییه وه که ده یانبرد بئ
نه خویشخانه تاوه کوو ئیستا هه موو کات ناواتی
بووه جارئ نه خویشخانه خه لوهت بئ، به لام
ئیستا و له م کاره ساته دا، به ده نگیکي به رزتر
ئاوات ده خوازئ که بریا شه وئ بیت و چوئ
بوايه، له هه موو ئازارئ..!

تا ژوروی پیاوان ده چئ، چاوئ له نوینه
شینکه ده کات که شووه که ی له سهری دریز بووه،
هیور نووستووه، بریار بوو دوکتور بیبینی بزانی
نایه وئ هه لیستینن..

هه ست ده کات باشتر به روخسارییه وه دیاره،
نه رخه یان ده بییت، ده مامکه که ی فرئ ده داته
ناو زیلدانه که و یه کیکي دیکه له جانتا که ی
ده ردینئ و ده بیه ستئ به دم و لووتیدا و وه پئ
ده که وئ.

شه و له نیوه تیپه ریوه، شار کپ و بیده نگه،
ماوه یه که نه ک نه م شاره، جیهان له ویرانه ی
پاش جهنگیکي گه وره ده چئ، ته نگزه گه وره که
پووی داوه، که س ناویرئ تووی خو شه ویستی
بچینئ، نه وه ک ناچار بئ له پیناویدا گیانی
ده رچیت، مرو قایه تی په ره وازه بووه، په تایه کی
توقینه ر هه موو دنیا ی ته نیوه، په تایه ک که مرو ق
له مرو ق ده تارینئ، په تایه ک ته نانه ت ده ست

گرتنئ، رامووسانیکي لئ کردوون به حسره ت،
گوئی زه من و گه ردوونی پئ که پیوه.

چند شه وه نه م پښکایه به ته نیا ده پیوئیت.

سهره تا شووه که ی تووش بوویوو، فایروسی
کوړونا سییه کانی گرتبوو، چند پوژ دواتر خو ی
تووش بوویوو، به شیوه یه کی ئالوژتر، یاو و تاو
به ریان نادا، به لام له بهر منداله کانی نه یویرابوو
له نه خویشخانه بمینئته وه، ناچار هه موو شه وئ
ده چوو سرؤمیکي لئ ده دا و نانیک که به و
حاله وه ده بووا بئ شووه که ی سازی بکات،
بوی ده برد، وه دوا ی کاره کانی خویشی ده که وت،
چند کاتر میری ده خایاند پشکنین و ده رزی
وه شانندن و... پاشان ده بووا بگه پئته وه بئ
مالئ، بئ لای منداله کانی، هه رچند له مالئشدا
ده بوو دووراودوور سه پیریان بکات، نه یده توانی
له نامیزیان بگرئ.

هینده بچوکن هه لگری ته نیایی نین، پازیه
به و دووراودوور دیتنه ش هه ر چاوی لییان بئ،
دوینئ شه و کوپه چکو له که ی له به رده رگای
دیوه که ی خه وی لئ که وتبوو تا خه وتبوو هه ر
گوتبووی؛

کچه که م زوو چا به وه، باش؟ خه وی بئ
باوه شت زور ناخوشه ...

کوپه گه وره که ی قاپه کانی ده شوورد و هه ر
هاوار هاواری بوو؛

دایکه چاکتری؟ بلئ نه ری... نه م فایروسه
که ره چی بوو هات...

شار غه ریستانه، بیر له و کاره ساتانه ی
ده کاته وه که له ژیانیدا دیبووی، نه وه ی که
چونی تا قهت هینابوو، هیژ ده خاته دلئ خو یه وه
و ده لئ نه مه له زوریان نه سته متر نییه! چند
شه وه ته نیا دیت و ته نیاتر ده گه پئته وه، له
که پانه وه دا هیچ ماشینئ راینه گری، یه ک دوو

شەوى ھەوئەل تا مائى ترس و خۆف ھەموو
گيانى دادەگرت، ناچار تاريكى لە ئاميز دەگرت
و ھەپى دەكەوت. ئەو شەویش ھەمان حال،
ماشين رايئاگرى و بى ھيتر لە شەوانى پيشوو
ملى پيگاي گرتوو، بىر دەكاتەو دەبى زوو
بگاتە مائى، مندالەكانى چاوپرين لە ئاميزيان
بگرى تاوھكوو بنوون، لەبەرخۆو دەلى:

بەلام ئەم شەویش ناتوانم، ھەر بگەمە سەر
نويناكەم..

مندالان لەو تى ناگەن كە بۆ ناكري لە
ئاميزيان بگرى، ماوھەكە بەدەم بيانووھە
دەنوون..

ھەنگاوەكانى ھيواش و لەسەرھۆيە و زوو
زوش ئاوپ دەداتەو، بەلكوو ماشيني بى و
بييني و ھەلبىگرى.

لەپر تاكسيھەك لە دوورەو دە، دەست
ھەلديني، بەلام بەلای گويدا توند تيدەپەرى،
كۆكە نايەلى بىر بگاتەو كە بۆ پانەوھەستا؟
شەو دەلى پەشمالى ھەوارچيھە و نوقمى
تاريكى بووھە..

بىر دەكاتەو شار ھەموو كات پىر لە ويناي پى
بووھە لای، ئەم شارە كە ھيشتا گەرمای بۆ قووت
نەدراو، ھەلمى نەمان زوو دايدەپوشى، خۆر ھەموو
كات پەنگى بزرە، غەريھەكان سيمايان ديارە، كى
بەزەيى بە غەرييدا ديتەو؟ بۆ خۆشيان ئيسته
ھەر وان، تەنانەت بەلەمەكانى نە دەپۆن، نە
دەتوانن پراوھەستن، ليرە ھەموو كات دەريا دوودلە
و ئيشتاش، دوودلى ھەموو خەلكى تەنيوھە، بىر
دەكاتەو لە كەنگيە ھاوپيكانى نەديوھە، بە خۆى
دەلى پەنگە لە شارى خۆم بام.. بزرە دەيگرى و
دەلى.. جا مەخاوازە ئيستا..!!!

پەشى شەو و شەكەتى خۆى، بىرەوھەرى
وھبىر دينيئەوھە، بىرى ئەو خاتوونە پەشپوشە

دەكاتەوھە كە ھەموو پۆڙى لە كاتى پياسەى
بەياناندا لە قەراغ ئاودەيدى، ھەموو كات وھەك
كچۆلەيەكى پىر ئەستور پيالوھەكانى فرى دەدايە
قەراغ ئاوەكە و ھەنگاوەكانى قورس لەسەر لەمەكە
دادەنا و بەرەو زەريا دەپۆيى و تفى دەكرە نيو
زەرياوھە، نە پۆڙى نە دووان و سيان، جارى لىي
چووبووھە پيش و پرسىبووى: باشى دايە؟

پىرەژن قەدەرى چاوى لى كەردبوو، دەستى
بە پرچيدا ھينابوو و گوتبووى؛
نامداتەوھە نا..؟

لەگەل ئەو پرستەيەدا نەمە نەمە بارىبوو،
نەيدەزانى زەريا دەلاوينتەوھە، يان لەسەر گۆپى
ونبووى سەر ئاودەگرى.. بۆنى غەريى لىوھە
دەھات، نەيدەناسى، بەلام ئەو بۆنەى لا ئاشنا
بوو لەنيو لۆرينيدا گوتبووى؛

ئەم شارە چەند چۆلە بى ئەو؟
تەنيا بۆنى ئاشناى غەريى بوو لای، لەم
تەنگرەدا بلایى ئەم شارە چەندە لای چۆلتر
بوو، باشتر بىم دەچمەوھە، پەنگە بيينيھەوھە..
سيگنالى دريژ وەخۆى دينيئەوھە، ئاوردەداتەوھە،
شۆفیرەكە شوشەكە دەكيشيتەخوارى و دەلى؛
بتگەينم؟ ساردە، وەرە ميوانم بە!

وتنەكەى تا نيو چاوانى وەدەردەخا كە بۆ
پراوھەستاوھە، لە دلەوھە دەلى: لە پوخسارم
بپوانە مالۆيران، بۆ ناكري چركەساتى مرۆفانە
بىركەنەوھە، بەمرۆقم بييني نەك بەپەگەز و..
بەخيسەوھە چاويكى لى دەكات و كۆكە نايەلى
ئەوھى لە دەمى كۆ كەردووتەوھە ھاوار بگات،
شۆفیر دەزانى ھەو نىيە، پا لە گاز دەنى و..

چەند چركە پادەوھەستن و چاوى لى دەكات و..
دەنگى كورتنەنامەيەك وەخۆى ديني، تەلەفۆنەكەى
لە بنى جانتاكەيەوھە دەرديني، شووھەكەيەتى،
نووسىبووى؛

«دوکتور هاتوو ده لئى به يانى ده توانم بيمه وه مالى، كه هاتى جله كانمت بيرنه چى، كارتى بانكىش...»

ته له فون له خاموشبووندايه، قامكه كانى هيزى وه لامدانه وه يان نيبه، به لام چاو له و كورته نامه هه لئابري و له بهر خويه وه ده لئى؛ ديسان، له هيچ سووچى ناوى منى نه هيتاوه ..

هه موو كات چاوه پي بوو له سووچيگه وه ببينري، نازانئ نه مه هيوايه له بى هيواييدا پايگرتوو، يان خود گريدراوى چهند خالى گرينگتره، يان نه، پهنگه ناچاريبه، هه لاتنه .. ناخوشترين بهرپرسياريه تى، بهرپرسيبون له پيناو كه سيكه كه دلنيات ناكات.

هه ناسه يه كى قوول هه لده كيشى و كوكه و كوكه و كوكه، له و لاپه ره ديتته دهر و ژماره ي ماله وه ده گري؛

باوانم چوني؟

له كويى دايه گيان؟ نايه يته وه؟ زيرو ناخه وي. ده لئى دايه قهولى داوه له ناميزم بگري.

به ريگاوم كورم، خهريكم ديمه وه، بلئى له سه به لئيم هه م، به لام نه وه ك درهنگ بگه م ئيوه بنوون.

دايه دايه، قاپه كانم شوشت، جيرانه كه ي پويه پروومان چيشتى بو هينان، گوتى دايكتان له مال نيبه، لاتان بم؟ پيم گوت من پياوم، وانيبه؟ بزي كورم بزي، نه وه ديمه وه، ناگا...

ته له فون كوژايه وه و قسه ي نيوه چل مايه وه، هياوش له بهر خويه ده لئى: ئاگادارى خوتان بن و بزه و دلتهنگى دالده ي ده دهن، زيروي به هه ستم، باوانى نازيزم، ده لئى پياوم.

ده يه ويئت پييكه نئى به لام به لاي چاويدا بزه داده كه ويئت و ديسان قووتى ده دا. موبایل ده گريته وه ده ستم، ده يه ويئت چاوي له ويته كه بكات كه به يانى بويان نارديوو، هه رچى ده كات بوي پووشن نابى...

«بلي ئيسقا چون بى، دلنيام به هيزه ناويري بير له نه بوونى بگاته وه، له وه تى له بيرى دئى دايكى به هيز ديوه، له و كاته ي ۸/۷ مندال پزايوو به سه ريده و هه رچه ند گوتيان، به لام نه پوي و هه موويانى له داويئى پهروه ده كرد، نه و پوژهي بير ديتته وه كه باوكى نه مابوو، خزم و كه سى باوك هاتبوون، دايكى منداله كان ده ركه ن به و بيانوو كه خالمان، مامان، ميمكه زاكه مان، نه ماوه و تو نابى ليته بى، خانوو و مندال دانئ و بپوي، دايكى زور له سه ره خو چايى بو دانان و گوتبووي:

«هه نكاوتان سه رچاوم، ميوانى مالم، به لام چايه كه تان خوارد، تكيه بپون چون كارم زوره، منداله كان وردن، من ده ست ته نيام...»

چ هيزي له قامه تى وشه كانى ده بارى، هيزيك كه قهت له نه ماندا ناگونجى، ليوي گه ست، دلى توند له مشتى گرت.. ته نانه ت حه زى ناكرد بگري.

سيگنالى ماشينئ ديسان وه خوي ديتئ، به لام نه بو هه لگرتنى، به لكوو چونكه به دهم بير كردنه وه تا نيو قه دى شه قام چوو.

پالتوكه ي توندتر به خويه وه ده گووشئ، شه كه ت و ماندوو و بير له وه ده كاته وه بگاته وه مالى و بخزيتته زي لئفه كه ي، به لام شپرزهي مالى بير ديتته وه و ده لئى نا.

«له پيشدا مال خاوين ده كه مه وه، سبه ي باوكى منداله كان ديتته وه، ده بئ نانى به يانيش ساز بكه م، به كورپه كانيش بلئيم حه مام بكه ن، نه م پوژانه قوتابخانه به شيوازي سه ره ئله و هيچ نه متوانيوه له گه ل منداله كان بم، ده بئ نه وه ش جييه جي كه م، كاره كانى خوم وه دواكه وتوون...»
نه م دنيا بهرينه چون كاول بوو؟! چ بوو نه م به لايه به سه ر مروفايه تيدا هات..

شه كه ته، ته نانه ت له بير كردنه وه ش شه كه ته. ماشينئ هيووي ده كاته وه، شوفايره كه شوشه كه

ده داته خواری و هاوار ده کات؛

بۆ کوئی ده چی؟

که په کی ماموستا..

وهره سه ری.

هیواش سوار ده بی، ناچاره متمانہ بکات. ناچاره نه ترسی له وهی که بزانی ناسازه و چون هه لسه که وت بکات، هیزی به شه که تیه که ی ده شک و سوار ده بی. له پشته وه داده نیشی، ته نیا نه و شو فیره که ن، گورانییه کی فارسی و بونی جگهره و گهرمایه کی توخ هه موو ماشینی داگرتووه، ئاره ق ده پزینی، هه ناسه ی قورسه و ناویری کۆکه ی لیوه بی، دهستی ده نیته بهر ده مامکه ی وه، هیواش شووشه که داده داته وه و هه ناسه یه کی قول تا ناو سییه کانی ده بات و هیواشتر ده ری ده داته وه، ده یه ویت بپرسی ده کاته چند زه حمه ته که ی و پاره که ی بداتی، دهستی له گو ناکا و له بهر ده می ده گری و هویه کی لی ده کات..

شو فیر له ئاوینه که وه چاوی له و و چاوی له شه قام ده کات، چند جار دووپاتی ده کاته وه. هه موو هیزی کۆ ده کاته وه که ناسازبوونی نه بینری، چاو ده بپزته شه قام، شو فیر ده پرس؛ ده تو یست نه م ریگا دووره به پیمان بری؟ به لی، شه و دره نکه و ماشین پاینه گری، ناچارم، سپاس که پاره ستان.

تکایه، به لام ناساز دیاری، نه خووشی خاتون؟ ناتوانی بللی نا، ناکری بللی نا! له میژه کۆکه ی پراگرتووه له پریکا به ری ده دا و ده لی به لی، دووری له پوتان..

کابرا هیواشی ده کاته وه و دیسان ده پوا، دیسان هیواشی ده کاته وه، ده لی دی دودله له پویشتن و پاره ستان، له پر پایدی گری و ده لی: ببوره، به لام ده کری دابه زی؟

کز ده بی، ناتوانی هیچ بللی ته نیا ده پرس،

هه قی زه حمه ته که م ده کاته چند؟

هیچ، تکایه دابه زه، نه ده بووا هه ر سواری،

بۆ سواریووی؟ نیستا منیش تووش بم! ده بی

چ بکه م؟

نازانی چی بللی، خوئی کۆ ده کاته وه و هیواش داده به زنی، پرسیار له چی بکا، بۆ نامگه یه نی؟ چند ده ت پاره ده ویت؟ ناتوانی که س لومه بکا، نه مه په له قازهی مان و نه مانه، هه موو که س هه ولیه تی خوئی زیاتر بری، به لام بۆ قه ت تینه گه یشتووین من نه بم تووش نامینی، بۆ به و باوره ناگه یین، بکوژی نیمه سه ره تا خو مانین، بۆ ئاوا له مروف بوونمان لاده ده یین..

به نه سپایی ده رگای ماشین داده خات، سپاسی ده کات که تا نه ویش گه یاندوویه تی و وه ری ده که وئی.

زورم نه ماوه بگه م.

نه وه ده لی و هیلاکی هه موو جهستی له قاچیدا کۆ ده کاته وه و چیترا ئار پ ناداته وه، دهستی مشت ده کات و له گیرفانی ده نی وه ک نه وه ی خوئی له نامیزی خه یالی که ساردتره له م غوریه ته گرمۆله بکات، به لام زیان وه بزه ی دینی دیسان، بزه یه کی تال که زور جارن تا نه وکی ته نیایی چه شتبووی..

بونی دی به سه ریدا که له گیژوه دی، بونی سووتانی داری، نومی خه یالی دلخووشی ده کا که هه موو کات ته زوو ده خاته گیانی، پر به له بیانوو بۆ دیداری، سه ری هه لدینی و پر به ئاسمانی ژیر ره شمالی شه، هه وا دینیته سییه کانی و به نه سپایی ده ری ده دا، چاره کانی داده خاته وه سه ر هیلی ریگا.